

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібুলліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 308 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
23 липня 2025 року
№ 84-2(I)/2025

Справа № 3-121/2025(239/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібулліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 308 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Хабібуллін В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 5, 8, 9, 24, 55, 64 Конституції України (конституційність) частину першу статті 308 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якою

„підозрюваний, обвинувачений, потерпілий, інші особи, права чи законні інтереси яких обмежуються під час досудового розслідування, мають право оскаржити прокурору вищого рівня недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Хабібуллін В.М. звернувся до Спеціалізованої антикорупційної прокуратури зі скаргою на недотримання розумних строків досудового розслідування у кримінальному провадженні, у якому він є заявником, тобто особою, яка подала повідомлення про кримінальні правопорушення. Прокурор рішенням від 26 червня 2025 року відмовив у задоволенні зазначеної скарги з огляду на те, що Хабібуллін В.М. не є особою, яка має право на оскарження недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування відповідно до статті 308 Кодексу.

Слідчий суддя Вищого антикорупційного суду, до якого Хабібуллін В.М. звернувся зі скаргою на рішення прокурора від 26 червня 2025 року, ухвалою від 1 липня 2025 року відмовив у задоволенні вказаної скарги, зазначивши, що Хабібуллін В.М. не надав доказів того, що в кримінальному провадженні обмежено його права, а отже, не довів, що він є особою, яка має право звертатися зі скаргою в порядку, визначеному статтею 308 Кодексу.

Хабібуллін В.М. вважає, що частина перша статті 308 Кодексу «в тій частині, яка обмежує коло осіб, що мають право оскаржувати прокурору вищого рівня недотримання розумних строків досудового розслідування, виключно підозрюваними, обвинуваченими, потерпілими, і не передбачає такого права для „інших осіб“, права чи законні інтереси яких можуть бути обмежені внаслідок затягування слідства, зокрема громадян, які не мають процесуального статусу, але дізналися про існування кримінального провадження та вбачають у ньому порушення закону або можливі прояви корупції <...> унеможливорює ефективний захист „інших осіб“ від порушень та суперечить їхнім

конституційним правам на судовий захист, рівність і верховенство права, суперечить конституційному принципу народного суверенітету і зобов'язанню держави бути підконтрольною громадянам».

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України (пункт 5 частини другої статті 55), а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.1. Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Хабібুলлін В.М. просить перевірити частину першу статті 308 Кодексу на відповідність статтям 3, 5, 8, 9, 24, 55, 64 Конституції України, проте наводить зміст зазначених положень Основного Закону України частково. Вказане свідчить про те, що автор клопотання не визначив конкретних положень Конституції України, на відповідність яким просить перевірити оспорювані

положення Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 5 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

3.2. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, стверджуючи про невідповідність частини першої статті 308 Кодексу Конституції України, Хабібুলлін В.М. фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням порядку оскарження недотримання розумних строків досудового розслідування, пропонує власне бачення щодо кола осіб, які повинні бути наділені правом оскаржувати недотримання розумних строків під час досудового розслідування. Проте незгода із законодавчим регулюванням не є підставою для визнання оспорюваних положень Кодексу неконституційними, а відсутність належної аргументації свідчить про невиконання вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібулліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 308

Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**